

мически тѣ процессы; освѣнъ това, въ чисто състо-
яние, той неможе да ся видоизмѣни. Нѣ отъ това
пъкъ, като ся съедини съ други тѣ вещества, той
твърдѣ лесно ся преобрѣща въ газообразно, и въ
течностно (жидко), или пъкъ въ твърдо тѣло. То
съ знае въ този случай, той престава вече да бѫ-
де вѫгленъ, и става вѫглеродисто съединение.

29. Опыты надъ вѫглекыслотѣ тѣ.

При първый си опытъ, ный видѣхме, че вѫ-
гленъ тѣ гори въ кислородѣ тѣ отъ яръкъ святъ, и
че при това горѣніе ся образува съединение на
кислородѣ тѣ съ вѫглеродѣ тѣ, кое е извѣстно подъ
име вѫглена кислота.

Ето ви вече и газъ, образованъ изъ вѫгленъ тѣ
чрезъ съединяваніе то му съ кислородѣ тѣ.

Нѣ не тряба да ся мысли, че въ този случай
вѫгленъ тѣ като че ся преврѣща въ сытецъ прахъ,
и частици тѣ му плаватъ въ кислородѣ тѣ; на про-
тивъ, въ вѫглекыслотѣ тѣ не оставатъ дира, нито
отъ кислородѣ, нито отъ вѫгленъ; два тѣ ся пре-
обрѣщатъ въ ново тѣло, кое николко не прилича
на съставни тѣ му начала.

Вѫглекыслота та, по въкашній видъ съ нищо
ся не отличава отъ обикновенѣй въздухъ: тя, също
така, какъ то и въздухъ тѣ е безцвѣти, и боца та,
коя е напълнена съ вѫгленъ кислотѣ, ся чини да
е пуста. Ами какъ да ся узнае че въ нея е не ки-
слородѣ, не водородѣ, а вѫглекыслотѣ?—може-бы
мнозина ще попитатъ. Въ отговоръ на това питане,
азъ ще помоля да си припомнимъ свойства та на
познаты тѣ намъ вече, три, газообразны тѣла. Да
ли не е кислородѣ въ боцѣ тѣ? За да ся увѣдимъ
въ това, нека спуснемъ въ боцѣ тѣ запаленъ клѣ-
чица. И що? Ще ли видимъ ный яръкъ памъкъ,
кого то видѣхме при горѣніе то на тѣла та въ кы-